

Čau Dadka!

Už dávnejšie sme sa Ti chystali napísať pár riadkov, ale vždy nám do toho niečo skočilo, asi to tak malo byť, lebo teraz máme aspoň možnosť napísať Ti, že sme videli video upútavku na SHOW DANCE (už asi 1000 000x) a **je úplne bombastické, že spolupracuješ s takým profesionálnym kameramanom.** Tiež na ňom vidno, že **to čo robí, robí veľmi rad.** Odzrkadľuje sa to predovšetkým na jeho práci. My ho síce poznáme len podľa mena, lebo kameroval na svadbe našej známej a nevedeli sme odtrhnúť zrak od hotového dvd – čka. **Tak profesionálne to bolo spracované. Normálne by sme to poslali na medzinárodný filmový festival!!!!!!** Aj k tomu **treba mať talent, - uvidieť a vyzdvihnúť podstatné. Je fakt špicový, klobúk dole pred jeho prácou!!!!!!!**

Tvoja stránka sa každým dňom rozrastá a môžeme ti k nej jedine gratulovať!!!!!!!

Len tak ďalej, bojuj Dadka! Máš **fantastické zbrane: rozum, dôvtip, pokoru a talent. To všetko okoreňuješ striedavo - úžasným humorom a plačlivým sentimentalizmom.** Raz plačeme od smiechu a potom zas smeje sa, že ešte sme len v treťom riadku a už si nás stihla rozplakať.

A ten článok o „Dubčekovi“. Ty vieš čo????????????? Úplne sme onemeli od úžasu. Lucia sa pri každom dychu svojho srdca chytala a že prečo nám miznú papierové vreckovky???????? **Krásna bola tá myšlienka, že medzi plazením a lietanim je niečo čo sa nazýva priama sebavedomá chôdza.** V dobrom Ti závidíme, že to dokážeš brať tak v pohode. Tak Ti poviem, vzalo nás to. My sme po prečítaní toho článku mali všetci pocit, že „Dubček“ **vlastne nie je zlým človekom** a to sme ho „nemuseli“ (keď vieš na čo myslíme). A to, že si verejne priznala, že si ho súdila ako človeka a ešte si si neodpustila – úžasné gesto s ktorým sa človek len tak každý deň bohužiaľ nestretne.

Svätá pravda, **nie každý mu je priateľom, kto sa tak tvári.** Niektorí mu možno vdčia za veľa, ale keby rozpustil „tie svoje ovečky“ bez udania dôvodu, ani len hádať nechceme koľkí by sa k nemu „vrátili“ s tým, že: „to je OK, my ťa predsa máme pre iné radi a nie pre to, že nás podopieraš“ (fuj, ale nám to dalo námahu vyjadriť sa slušne). Však sa uvidí koľkí mu budú na konci „vdční“. Na každého raz dôjde, Ty medzi taký spolok nepatíš, máš na viac. Na inej pôde by sa o Teba bili a neber to ako chválu, ale ako fakt.

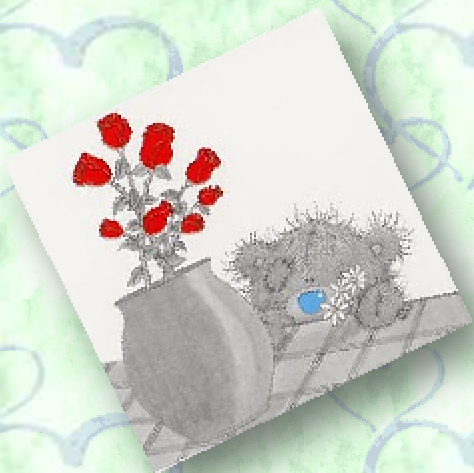
Kiež by si Tvoje články čítali „Tí vrchní“, veď nemajú chybu Dadka a zase Ti môžeme iba gratulovať!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Keby sme boli slávni a chceli by sme, aby náš život bol knižne publikovaný, tak by sme išli iba za Tebou. Popremýšľaj o taxe a my popremýšľame čím by sme sa tu mohli presláviť. **My síce**

nebývame v Tornali, ale ne máme od nej až tak ďaleko:(

Teba raz to písanie preslávi, uvidíš!!!!!!!

Zo srdca ti to želáme!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Peter, Julka, Lucy a malý Miško

Moji milí,

Ďakujem za krásny ohlas, nesmierne ma potešil.

Úprimne...neviem kam si Vás môžem zaradiť. Budem preto veľmi rada, keď mi napíšete trebárs aj súkromne, či sme sa už stihli stretnúť v tomto bláznivom víre sveta, alebo ste na moju/našu/Vašu stránku natrafili náhodou? :))))))

Kameraman, ktorého ste vyzdvihli ako talentovaného človeka sa volá Básti Július a som veľmi šťastná, že môžem Vaše slová potvrdiť. Je pre svoju prácu zaniatený, robí ju veľmi rád.

Keď sme si s manželom plánovali svadbu, pri téme „kameraman“ z nás jednohlasne vyhrklo: „Gyuszi“. :)))) Objednali sme si jeho služby a viac sme sa tej problematike nevenovali. Dátum bol neskutočne magický, svadieb bolo habadej.

Nikdy nám to nepotvrdil, nikdy nám to nevyvrátil napriek tomu viem, že boli mnohí za ním, a **ponúkali mu viacnásobok pôvodnej ceny za ktorú ponúka svoje služby.** Viem to, lebo ľudská fifika si ma našla a krvopotne bojovala, aby sme sa jeho služieb vzdali, až mi srdce zovrelo. Nechceli sme ho o nič ukrátiť, ale priznám sa, skrivil sa mi ústa na plač. Najskôr sme prišli o miestnosť abnormálnym spôsobom a teraz sa máme biť aj o kameramana? Nuž, rozhodnutie bolo na ňom...a on sa rozhodol bez akéhokoľvek veľkého „haló“! **Dnes s kludným a čistým svedomím môžem vyhlásiť, že našu svadbu natáčal profesionál s veľkým srdcom.** Totiž v dobe, keď sú peniaze žiaľ najväčším ukazovateľom prestíže, nedal sa zlákať.

Mohol mať viac...hm viac...oveľa viac... a on sa rozhodol mať menej, aby som mala tú česť zistiť, že aj mimo blízkej rodiny sú na svete takí ľudia, ktorí dokážu hýbať mojim svetom – sú to skutoční priatelia.

Keby som mala opísať jeho finálnu prácu v podobe hodnotného dvd – čka, to by bolo na ďalších 10 strán a tak nechávam priestor ľudskej fantázií. **Tí, ktorí poznajú jeho prácu beztak vedia o čom píšem a tí, ktorí ho nepoznajú, majú ho možnosť spoznať.**

Tiež mi nedá, aby som neprezradila, že **Anikó, manželka spomínaného kameramana disponuje ohromujúcim jemnocitom** a je nesmierne nadaná na vytváranie rôznych svadobných oznámení, či oznámení o ukončení štúdia. Taktiež vytvára krásne prebaly a rôznorodé potlače na dvd. Jej fantázia nepozná hranice. **Je zázvisti hodná tá odovzdanosť, akou dokáže pracovať v tomto uponáhľanom rytme života. V jej vynaloženom úsilí je zahrnutá všetka láska, radosť, šťastie a výsledným efektom je fantasticky odvedená práca z ktorej zakaždým sála harmónia a pokoj.**

Ak by som to mala zhrnúť do jednej vety, napísala by som len: „**Našli sa dve blúdiace duše v divom víre sveta a rozhodli sa pri sebe zotrvať. Je mi ct'ou odsledovať si, akou húževnatou solidaritou, láskou a priateľstvom sa dokážu vzájomne doplniť a podporovať.**“

Ďakujem za krásne povzbudivé slová, vryli sa do môjho srdca s vedomím, že už by sa čokoľvek mohlo udiat', niečo po mne beztak zostane. Niečo, čo sa nedá uchopiť do rúk, niečo čo sa nedá vnímať zrakom, ba nedá sa to ani len vysloviť, pretože to nemá vyčleneného menovateľa.

Hm...“Dubček“ , keby si to čítal, zrejme by sa potešil, že to s Vami pohlo.

Nebolo jednoduché priznať si, že som pochybila. Až som zistila, že ho nemám rada, lebo mi nepomohol. Súdim ho ako človeka, lebo mi nevyšiel v ústrety...a ja sa snažím byť lepšou??? Ako by som mohla byť? **On tu predsa nie je od toho, aby ma ťahal z bahna a teraz s odstupom času, by som dokázala o tom živo diskutovať.**

Ak sa mi nepozdáva jeho práca, mám právo protestovať, mám právo povedať: „Si človek, ktorého si pre niečo vážim, ale ani Ty nie si neomylný, skús sa s tým vyrovnat!“

Je to však úplne iná koľaj, nezlučiteľná s tým ľudským, čo v ňom prebýva. Ja som si to však dala dokopy a vyšla mi celkom zaujímavá schéma, že: „Dubček“ tu nie je pre nás, ale sám pre seba a teda jeho srdce ani zďaleka nebije pre mesto Tornaľa.

Nič o ňom neviem, napriek tomu som sa nad ním pohoršovala, čo som teda ja za človeka? Čím som lepšia ako on, alebo hocikto iní? Ničím, i keď sa hovorí, že priznanie je poľahčujúca okolnosť. Želám teda „nášmu Dubčekovi“ skutočných priateľov, ktorí mu od srdca poradia a ktorí budú pri ňom stáť bez ohľadu na to či im niečo ponúkol, alebo naopak vzal.

Pravda je taká, že kto vie čítať medzi riadkami, celkom skoro zistí, že sa tu nejedná „len“ o samotného „Dubčeka“, len sa skrz neho prihovám. Kto chce zmeniť svet, musí začať od seba. Človek má moc snívať a realizovať, má moc posudzovať a odsudzovať, má moc komunikovať a bojovať...ja sa pohybujem kdesi medzi týmito hodnotami a robím to tak, aby som zistila, kto som a čo hľadám.

Je to celé o tom, že **keby naše srdcia bili jednotne, nemuseli by sme riešiť kto z koho, kde s kým...to by bola nuda, že?**

„Včera“ ma ešte nepoznali, dnes som pre mnohých excentrická, napriek tomu netúžim po uznaní „tých vrchných“, sú to predsa taký istí ľudia ako som ja. V tom spočíva môj svojský rešpekt. Ak si totiž vážim seba, nie je problém vážiť si ostatných. **Ja viem ponúknuť len to, čo mám. Tým, čím nedisponujem ponúknuť nikoho neviem.** Bolo by to bezduché. **Ako by som mohla básniť o bezhraničnej láske medzi ľuďmi, keď ja sama sa cítim v okovách?**

Zakaždým je to o ľuďoch...aj tí „vrchní“ museli bojovať o dôveru prostého ľudu, takže vždy to začína kdesi spodkom. Je to ako pyramída, ktorej vrchol by sa v tom momente zrútil, keby sa základy rozhodli zosypať. Kto má pocit, že vrchol zostane viaznuť vo vzduchu bez podpory silných – zdravých základov, kolíše sa do hlúpych ilúzií. **Ja nemám prečo zúfať, veď som na samom spodku a pre niekoho tým tvorím silný základ...tým som vlastne najviac čo môžem byť, teda patríam medzi tých na ktorých v podstate záleží.**

A či by sa o mňa bili na inej pôde? V mojom ponímaní **existuje len jedna pôda.**

Pôda na ktorej som absolvovala svoje prvé kroky, pôda na ktorej som vyrástla, pôda, ktorá sa akokoľvek zatrasie pod mojimi nohami, vždy bude mojim domovom – **planéta Zem.**

JA SOM a niečo tu zanechám bez ohľadu na to, či budem členiť svoj domov na štáty, na mestá, zákutia a miesta na ktorých sa zdržiavam.

Je od Vás neskutočne milé, že by ste zverili do mojich rúk Váš najvzácnejší poklad – momentky zo života. Horšie je to s vydaním knihy, zrejme by ste to museli absolvovať na vlastné

náklady. Ono to tak prevažne funguje v dnešnom uponáhľanom svete, kde sa za najuznávanějšíu mediálnu konjunktúru považuje rýchlo šíriteľný internet.

Nemám stanovenú taxu a nemyslím si, že by ste mohli mať zaujímavejší život, keby ste sa niečím preslávili. Čím by sa líšil od Vášho pôvodného bytia? V inom čase by ste pili kávu? V bežných životných situáciách by ste konali inak? Mali by ste niekoho oveľa radšej, respektíve oveľa menej? Nepredpokladám, že by sa niečo svetoborné zmenilo na Vašich životných hodnotách. Mali by ste síce viac možností a zrejme väčšiu rozľadenosť, naopak menej slobody, či voľného času...a úprimne Vám „poviem“ o tom sa píše nezáživne. Ja som dynamická, dnes som „tu“ – zajtra „tam“. Každý z mojich dní je stránkový, môžete sa stavať hoci aj zajtra. Ak sa totiž kuknete na moju sledovanosť zistíte, že ste sa trebárs vďaka sebe práve preslávili...**a to ste nespravili nič zvláštne, iba ste sa vryli do srdca tým, ktorí si „Vás“ práve čítajú.**

S pozdravom Vaša Dadka

